

EZEK
A ROYAL FIÚK
TÖNKRETESZNEK

#1 New York Times bestsellerszerző

erin watt

A ROYAL  CSALÁD 3.5

MEGKOPOTT KORONA

*fine
selection* 

erin watt

A ROYAL  CSALÁD 3.5

MEGKOPOTT KORONA

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2019

I. FEJEZET



GIDEON

— **M**IÉRT IS MENTEM EBBE BELE? – morgolódom, ahogy körbenézek a zsúfolt szobában. Ez a buli is olyan, mint az a több száz, amin tizennégy éves korom óta részt vettem, amikor is rájöttem, hogyan nyúljam le valamelyik verdát a fater garázsából. A zene jelentősen javult, mióta normális DJ-t hívnak ezekre a bulikra, de a sör gyatra, ahogy az anyag is.

– Mert van ingyenpia és dögös csajok. Mi más motiváció kellene?
– feleli Cal Lonigan, az egyik úszó csapatársam.

– Költői kérdés volt.

– Látod azokat a bigéket? Az embernek már csak attól is félig feláll, hogy rájuk néz, kivéve, ha teljesen elkorhadt a farkad. Legalább tucatszám áll ott, amiért érdemes volt eljönni – int Cal egy csapat lány felé a sörösüvegével.

Én mindegyiket tök egyformának látom. Dús, beszárított haj, szűk ruha, és olyan szandál, aminek a szíja a bokájukra tekeredik. Azt hiszem, a mostohahúgomnak van rájuk valami neve. Római szandál? Görög szandál?

Á, a fenébe is, érdekel egyáltalán?

Nem. Nem érdekel.

Már egy ideje semmi sem érdekel.

Odaadom Calnek a söröm.

– Én léptem.

– Lépsz? – ismétli hitetlenkedve. – És ahhoz ott mit szólsz? Az az ázsiai lány, ott, a sarokban tornász. Azt hallottam, rohadt hajlékony, úgy tekeredik, mint valami perec.

Mégis mióta akarunk pereceket dugni?

– Pláne lépek.

– Aggódok miattad, haver. – A szája elé emeli az üveget. Gondolom, azért, nehogy a sok szájról olvasni tudó rájöjjön, mit mond. – Az a hír járja, hogy már jó ideje nem mártottad bele a vödrödet egy kútba sem. Átmeneti zsugorodástól szenvedsz?

Szólásra nyitom a számat, hogy megmagyarázzam Calnek, ilyesmi nem létezik, de aztán elvetem. Túl sok klórnak volt kitéve babakorában, ami kihatott az agyára. Ezt igazán nem róhatom fel neki.

– Még szerencse, hogy jól úszol, és csinos a képed, Cal – veregetem hátba.

– Szerinted csinos a képem? – vinnyogja. Kikerekedett szemmel körbekémlél, hogy meghallotta-e valaki. – Nézd, haver, te is jóképű srác vagy, de, tudod, én nem abban a csapatban játszom, oké?

– Oké – nyújtom el a szót. – Mindegy, én léptem. Ez a buli...

De ekkor meglátom őt.

Sötét haja egyenes és fényes. Kék szeme köré éles vonalakat és füstös festéket kent, tökéletes ívű száját kiemelte. Azóta így sminkeli magát, mióta dobott engem. Azt üzeni: dühös a világra, és kész ezt valami szegény balekon levezetni.

Fogalmam sincs, hány sráccal kavart, mióta közölte, hogy épp anynyi szenvedést fog nekem okozni, mint amennyit én okoztam neki, de tudom, hogy egyiket sem élvezte.

Hogyan is tehetné, ha a teste az enyém, épp úgy, ahogy az enyém az övé?

– Ki az a szépség, akit bámulsz? – kérdezi Cal kíváncsian.

– Ha hozzáérsz, neked véged, Lonigan – mordulok rá.

Azzal eloldalgok, hogy kiderítsem, mit keres Savannah Montgomery ebben a pokol bugyrabeli egyetemi buliban, amikor épp az Astor Park Prep elsőéveseinek az álmát kéne darabokra törnie.

Egy beképzelt nagyarc megelőz. Savannah feje fölé támasztja a könyökét, és megpróbálja megkönyékezni, még mielőtt kiléphetne az ajtón.

Megragadom a srác vállát.

– A haverod, Paul téged keres.

A galléros pólós, bárgyú képű seggfej pislogva néz rám.

– Paul?

– Vagy talán Peter? Parker? Kábé ilyen magas. – Meglengetem a karom nagyjából az államnál. – Szőke.

– Jason Pruittra gondolsz?

– Ő lesz az.

Egy kevésbé gyengéd lökéssel elhessegetem a srácot Savannah-tól.

– Jobb lesz, ha megkeresem. – A seggfej a csajomra kacsint. – De tartsd melegen a helyet magad mellett! Nemsokára visszajövök.

– Ki az a Paul? – szólal meg egy hang mellettem.

A francba, Cal!

Megpördülök.

– Mit művelsz?

– Muszáj volt megnézni, ki vonta magára a nagy Gideon Royal figyelmét. – Azzal óriási mancsát Sav felé nyújtja. – Cal Lonigan. De szólíts csak Longnak!

Sav kezét fog vele, és jóval hosszabb ideig szorongatja a kezét, mint szeretném.

– Long? Azaz Hosszú? Ez is egy olyan becenév, ami a szomorú valóságot igyekszik leplezni?

A fogamat csikorgatom. Igazi csoda, hogy van még fogzománcom. Azóta csikorgatom a zápfogaimat, amióta találkoztunk.

– Nem. Ez a reklám a valóságot tükrözi. Royal tanúsíthatja. Egy úszócsapatban vagyunk. – Lehajol, hogy csókot adjon Sav ujjaira. – Nos, hercegnő, hová vihetem, hogy megmutathassam, mennyire illik hozzám a becenevem?

– Még kiskorú – bököm ki.

– Dehogy, te seggfej. – Sav visszarántja a kezét. – Tizennyolc vagyok. És ebben az államban tizenhat a beleegyezési korhatár, ahogy azt te is nagyon jól tudod.

– Tűnj innen, Cal! – Nem vagyok hajlandó Longnak hívni. – Ő az enyém. Ismered a szabályokat.

Savannah tekintete éles tőrként mered rám.

– Nem vagyok a tiéd.

Cal felsóhajt.

– Oké. Oké. De a következőre én formálok jogot.

Nem veszem le a tekintetem Savról.

– Tedd azt!

– Nem egy darab hús vagyok, Gideon – csattan fel Sav. – Nem címkézhetsz fel, mint valami récét egy vadászaton.

Elengedem a fülem mellett a megjegyzését, mert valami sokkal fontosabbat kell megválaszolnia.

– Mit keresel itt?

Elmosolyodik, de inkább fájdalmasan.

– Megnézem a sulit. Fontolgom, hogy ide jelentkezsek.

Erre az egyik felem örvendezik. A másik fellázad. Már így is utálok magam – tényleg szükségem van rá, hogy keserű sorsom emlékeztetője kövessen a campusra?

– Nem gondolod, hogy fájdalmas lenne neked, ha egy suliba járnál velem?

– Miért? – kérdezi hűvösen. Ha nem ismerném annyira, talán sikerülne átvernie, de acéltekintete mögött fájdalom rebben.

– Mindketten tudjuk, miért. Kinyírnánk egymást.

Nem számít, mekkora távolság, hány ember húzódik közöttünk, akkor is vonzzuk egymást. Nem tagadhatjuk le a múltunkat és a kapcsolatunkat, mindegy, mennyire igyekszünk. De amikor összefutunk, mérhetetlen fájdalmat okozunk egymásnak.

– Én már így is halott vagyok. Te aztán tudhatnád. Te döfted a kést a szívembe.

Azzal a fullasztó forróság és a morzsolt magnóliák felhőjében elfurakszik mellettem, és nemsokára elnyeli az izzadt testüket egymáshoz dörgölő diákok tömege.

– Haver, szerintem nem igazán bír téged. – A csapattársam gúnyos képpel jelenik meg mögöttem.

– Te aztán biztos ötösre vizsgáztál viselkedéstanból, Cal.

– Csak mondom. Hol nyírtad ki először? Ha nem bánod a kérdést.

– Hol máshol? – felelem, a tekintetemmel továbbra is Savet kutatva, de túl sötét van, és nem akarja, hogy megtaláljam. – A gimiben.

• • •

– Utsó év, G-fíú. Jól odapörkölünk neki – kiáltja III. Hamilton Marshall, ismertebb nevén Hármas a kocsim napfénytetején kihajolva.

A barátnője, Bailey megrángatja farmere szarát.

– Ül le, te idióta! A végén még lerepül a fejed.

Hármas vonakodva visszaereszkedik a napfénytetőtől.

– De csak miattad, bébi. Ha tényleg lerepül a fejem, életed hátralévő része kínok közt telne, és ezt nem kívánom neked. Neked sem, G-fíú.

Átnyúl az ülés fölött, és megpaskolja a vállam. Mellette Bailey felhorkan.

– Há! Csak szeretnéd. Gideonnal megvizsgasztalnánk egymást, és azt is elfelejtenénk, hogy valaha is léteztél.

– Mondd, hogy ez nem igaz, G-fíú! – kapja Hármas drámaian a mellkasához a kezét. – Csak nem bálnál így egy baráttal.

– A tesószabályok a síron túl is érvényesek?

Csak viccelődöm. Előbb vágnám le a kezem, mint hogy Hármas csajához nyúljak.

– Majd én megvizsgasztalak, szivi – szól oda Bailey-nek az öcsém, Reed az anyósülésről.

Olyan lusta, hogy még a szemét sem képes kinyitni, vagy a fejét felemelni a párnás fejtámláról.

– Azt már nem! A tesószabályok a mennyben is érvényesek, ahonnan mindhármatokat figyellek majd.

Hármas két ujját a szeméhez emeli, majd meglengeti őket felénk.

– Tehát azt mondod, azt akarnád, hogy életed szerelme és a legjobb barátod egész hátralévő életükben szenvedjenek, csak azért, mert olyan hülye voltál, hogy kidugtad a fejed a napfénytetőn, amikor az

említett legjobb barátod százhússzal ment? – szegezi neki a kérdést Bailey.

– Százharminccal – pontosítok.

– Százharminccal – ismétli Bailey.

Hármas a homlokát ráncolja.

– Én nem ezt mondtam.

Reed gúnyosan felhorkan.

– Akkor azt akarnád, hogy megvigasztaljuk egymást. Azt akarnád, hogy Gideon életem legjobb orgazmusaival ajándékozzon meg, mert a legjobbat akarnád nekem.

Elfojtok egy vigyort. Bailey a Prada válltáskájában tartja Hármas golyóit.

– Bzzz! Időt kérek. – Hármas T betűt formál a kezével. – Itt meghúrom a határt. A legjobb barátom nem fog megdöngetni, még akkor sem, ha meghaltam. Nem élvezném a túlvilágot, ha nagy G-től nagy O-kat kapnál.

Oké, talán csak az egyik golyóját.

– Jobb lenne, ha egy idegentől kapnám?

– Naná! Ami azt jelenti, hogy Reed is kiesett a képből.

Reed beleegyezően felemeli a hüvelykujját.

– Össze kéne jönnöd valakivel, Gideon. Úgy biztonságosabb – mondja Bailey.

– Hogyhogy?

– Először is, akkor nem fokozod a versengő lányok drámáját. Épp elég, hogy most már Easton is az Astorba jár. Ti hárman megneheztitek, hogy a női közösség tagjai bármire is rendesen koncentrálnak. Másodszor, egészségesebb párkapcsolatban élni. Nem kell aggódnod a nemi betegségek miatt, vagy amiatt, hogy valami csaj lyukakat szúr az óvszerbe, hogy magához láncoljon. Igaz, Hármas?

– Igaz, bébi. Bailey most már egy éve szedi a tablettát.

– A legtöbb lány szedi – jegyzi meg Reed. Továbbra sem veszi a fáradságot, hogy kinyissa a szemét.

– És mi van Abby Wentworthszel? – veti fel Hármas.

– Uh, ne! – ellenkezik Bailey.

– Mi a baj a Wentworth lánnyal? – kérdezem Reedre sandítva. Ő lógott vele Jordan Carrington buliján néhány héttel ezelőtt. – Kedves lánynak tűnik.

– Hát persze, *neked* annak tűnik. Az a típusú lány, aki mindig kedves és aranyos a srácok előtt, de ha egyedül találsz, kicsinyes és manipulatív – fintorog Bailey. – És ami még rosszabb, a többi lány csak még szörnyűbbnek tűnik, ha panaszkodik rá. Mintha irigykednénk rá, vagy ilyesmi.

Hármas egy hirtelen mozdulattal Bailey tarkójára fűzi a kezét, és magához húzza egy csókra.

– Ne aggódj, bébi! Neked nincs miért irigykedned.

– Tudom – feleli Bailey, és úgy paskolja meg Hármas fejét, mintha valami kutya lenne. – És Jewel Davis? Ő tényleg rendes.

– Rohadt unalmasan hangzik – válaszolja Reed.

Ezzel egyet kell értenem.

– Nem akarok járni senkivel a végzős évemben. Megnehezíti az elváltat.

– Uh! Oké.

Bailey kibontakozik Hármas öleléséből, és karba fonja a kezét. Hármas segélykérő pillantást vet rám. Utálja, ha a csaja kiakad. Fel-sóhajtva megkérdezem:

– Mi a terv ma estére?

Bailey felélénkül.

– Találkozunk a Rinaldi’snál kilenckor, és fagyizzunk!

– Rendben.

– Nekem dolgom van – mondja Reed.

Dolga egy fenét. Valószínűleg lemegy a rakpartra verekedni.

– Én ott leszek – biztosítom Bailey-t, mielőtt még Hármas újabb száználmas pillantást vetne felém.

Bailey előkapja a telefonját, és üzenetben riasztani kezdi a barátnőit.

– Valami konkrét kívánság? Emilia, Sasha, Jeanette?

– Jeanette nem Dan Graberrel jár? – kérdezi Hármas. – Láttam a múlt héten, ahogy felfalják egymás arcát Conner Mill buliján a mó-lón.

– Komolyan? Nem is tudtam. – Bailey beír valamit a telefonjába.

– És a Montgomery lányok?

– Lányok? Azt hittem, csak Shea van, és kösz, nem – borzongok meg.

– Mi a baj Sheával? – érdeklődik Bailey.

– Jordan Carringtonnal lóg. Inkább vágnám le a farkam, mint-hogy bármelyik barátnőjébe is beledöfem.

– Nem is tudtam, hogy ezt gondolod Jordanról. Mármost, szerin-tem is egy kígyó, de nem gondoltam volna, hogy a fiúk bármi más-t látnak belőle a tökéletes cicijén és fenekén kívül.

– Hé, és velem mi van? – tiltakozik Hármas. – Én meséltem ne-ked, hogyan tapizott le tesziórán. Még mindig nem tértem magam-hoz a sokktól.

Hármas százkilencvenöt centi, akkora, mint egy kétajtós szekrény. Az, hogy félne a kis Jordan Carringtontól, csak vicc. Louisville-be megy teljes fociösztöndíjjal. Természetesen Bailey is oda jelentkezett. Meg kell védenie a befektetését.

– Ezért vagyok itt neked én, bébi – paskolja meg Bailey Hármas vállát. – Oké, vissza a vendéglistára! Igen vagy nem Montgomery-ékre?

– Tök mindegy. Nem izgat. – Nem mintha bármelyikükkel is kavarnék. – Hívj meg, akit csak...

És ekkor pillantom meg őt.

2. FEJEZET



SAVANNAH

HÁROM ÉVVEL KORÁBBAN

AHOGY A FEKETE RANGE ROVER bekanyarodik a sulis parkolójába, a nővérem karjába kapaszkodom.

– Aú! Ez fáj! – kiált fel, és elrántja a karját.

Majdnem orra bukom. Sietve kihúzó magam.

– Itt jön – rebegem, és lesimítom a hajam.

Shea elhúzza a kezem.

– Mit mondtam neked ma reggel? Csak lazán! A lányok napon-
ta legalább százszor bepróbálkoznak Gideon Royalnál. Ha ki akarsz
tűnni, úgy kell tenned, mintha észre sem vennéd, különben egy le-
szel a morzsákért könyörgő tömegben. – Felsőhajt. – Istenem, ez any-
nyira ciki!

– Akkor menj! – sziszegem vissza a szám sarkából. Az, hogy itt áll
és engem kritizál, cseppet sem tesz jót az amúgy is alacsony önérté-
kelésemnek.

– Nem hagyhatlak itt. Meg kell őriznem a jó híremet, nem hagyha-
tom, hogy veszélyeztesd. – Azzal belém karol. – Most pedig mosolyogj,

hogy mindenki azt higgye, a Montgomery család tagjai szeretik egymást!

– De hisz’ szeretjük egymást, te hülye. Különben is, én a kamerák mögé vágyom, nem eléjük – mutatok rá, emlékeztetve a rendezői és írói ambícióimra.

– Mindegy.

De azért közelebb húzódik hozzám, és ez a hallgatólagos bátorítás elviselhető szintre csökkenti az idegességemet.

Gideon vezet, mint mindig. Reed is vele van ma, de a hátsó ülésen ülő két diákot nem ismerem.

– Kik jöttek Gideonnal? – kérdezem.

– Hármas és a barátnője, Bailey – feleli Shea egy tettetett mosolyon keresztül, miközben odainteget egy csapat lánynak tőlünk balra. Néhányukkal levegőbe adott puszikat és gyors öleléseket vált – semmi túl közelit, különben összegyűrődik a ruha és elkenődik a smink.

De ezt most már én is megértem. Ma reggel egy órát töltöttem a tükör előtt, amíg felvittem az ezernyi réteget. Csak a számra három különböző árnyalatot kentem. Shea szerint a kisebbnek, édesebbnek, ártatlanabbnak tűnő ajkak most nagyon menők. Öt órán át néztem újra és újra egy YouTube-videót, hogy elérjem ezt a hatást. A külsőm miatt aggódva összeérintem az ajkaimat, amivel kiérdemlek egy erős oldalba bökést.

– Elkened a rúzsod – motyogja a nővérem.

Ellazítom az ajkam.

– Most úgy festesz, mint egy hal.

Határozott mozdulattal összezárom az ajkaimat.

Shea felsóhajt.

– Ez sosem fog összejönni. Ó, a francba!

– Mi az? – Lenézek az egyenruhámra. Pecsétes vagyok? Lecsúszott a térdzoknim?

– Ne! Halcsali tóled jobbra. Mosolyogj! – utasít. – Jó reggelt, Jo! Tali!

– Shea! – Két lány tipeg oda hozzánk, túsarkújuk sebesen kopog a betonon.

– Jo! Tetszik a kabátod. Csak nem... J. Crew? – kérdezi Shea, álmosolya még szélesebbre húzódik.

Talivel elhúlünk a sértésen.

Jo szeme résnyre szűkül.

– Annyi időt töltöttél köznapi ruhák között, hogy már fel sem ismeresz egy tisztességes márkát? Ez Fendi! – Megragadja Tali csuklóját. – Menjünk! Nem szeretek a kukák mellett ácsorogni.

Jo elcsörtet, és maga után húzza Talit.

– Mi volt ez az egész? – kérdezem. A szóváltás még azelőtt befejeződött, mielőtt igazán elkezdődött volna, és nem tudom, ki nyert.

– Fejeket fel! A célpont közeledik – feleli Shea. – És ezért kellett megszabadulni a konkurenciától. Jo azóta be akar jutni Gideon gatyájába, hogy rájött, mi az a pénisz.

– Ó! Öm, köszí? – Gondolom, akkor a nővérem nyert. Milyen furcsa összecsapás!

Shea elegánsan beszívja a levegőt.

– Ha a nagy halra pályázol, ki kell iktatnod a csalikat. – Aztán oda-integet Gideonnak. – Jó reggelt...

De egy lány odalép Royalékhoz, még mielőtt Shea felhívhatná magát Gideon figyelmét.

– Jaj, istenem, csak őt ne! – dűnnyögi megvetően.

A „csak őt ne” Jordan Carrington. Ha az Astor Park – vagy ahogy én hívom: Ászszar Park – tele van ragadozókkal, akkor Jordan jelenti

itt az egyik legnagyobb fenyegetést. Shea mesélte, hogy a második tanítási napján Jordan belekötött az egyik legnépszerűbb végzős lányba, Heather Lange-be. Csúnyán összeszólalkoztak, olyan sértéseket vágtak egymáshoz, amiktől még én is összerementem, pedig ott sem voltam.

Heather Lange hálaadás után elment az Astorból, és sosem jött vissza. Gondoltam, az apja elveszítette az állását, és már nem engedheti meg magának a tandíjat. Egészen addig nem kötöttem össze Jordant Heather eltűnésével, amíg apu furcsa kioktatást nem tartott nekünk Sheával arról, hogy legyünk kedvesek Jordan Carringtonhoz.

Miért?, kérdeztem akkor.

Azért, mert egy bosszúszomjas kis takony, és teljesen az ujja köré csavarta az apját.

Azóta Shea szinte nyalizik neki, és úgy tesz, mintha Jordan vízen járna, úgyhogy az ő ruhájára, táskájára, cipőjére nem fog megjegyzést tenni. És pláne nem fogja megakadályozni a piranha támadását a Royal fiúkra.

– Jó reggelt, Gid, Reed! – köszön nekik éneklő hangon.

– Mekkora ribanc! – Shea ismét megragadja a karomat, és elvon szol onnan. – Menjünk!

Megvetem a lábam.

– Ne! Miért?

– Nincs értelme magunkra haragítani Jordant. Hagyjuk, hadd csinálja, lássuk, melyik Royalt hagyja meg nekünk!

– Nem – szabadítom ki magam. – Engem nem akármelyik Royal érdekel. Én Gideont akarom.

Shea visszacsörtet.

– Ez nem valami étterem. Nem libbenhetsz csak úgy be, és kérheted az egyiküket az étlapról.

Dühösen rámeredek.

– De Jordan nem pont ezt teszi? Eldönti, hogy melyik Royalt akarja.

– Te nem vagy Jordan.

– Igaz, rohadtul nem vagyok ő, de nem azért keltem fel ötkor, és töltöttem két órát hajvasalással és sminkeléssel, hogy feladjam, még mielőtt egyáltalán bemutatkozhattam volna – fonom karba a kezem.

Shea mélyen beszívja a levegőt, mintha sarokba szorítottam volna.

– Oké, de ha Jordan emiatt kiszúr magának, nem ismerjük egymást.

Azzal felszegezi az állát, megigazítja a blézerét, és magára ölti legszébb sznob mosolyát.

– Úgy festesz, mintha a Miss Bayview versenyen akarnál indulni.

– Fogd be, és mosolyogj, te hülye! – utasít szinte anélkül, hogy megmozdítaná a száját. – Erre jönnek.

Megpördülök, és majdnem eltaknyolok. Igaza van. Gideon csupán pár méterre van. Elég közel ahhoz, hogy megcsodálhassam a testére feszülő pólót az egyenruhája kigombolt inge és zakója alatt.

Hármas éppen mond neki valamit, amin jót szórakozik. A szája felfelé rándul. Hármas barátnője rácsap a karjára. Gideon az orrához emelt kezével igyekszik elrejtetni a vigyorát, de Bailey meghallja a nevetését, és újra meglegyinti. Gideon megragadja és átkarolja.

– Istenem, milyen szerencsés! – sóhajtom.

– Ja – ért egyet Shea.

Nézzük, ahogy Hármas némi lökdösődéssel elrángatja Bailey-t Gideonról, miközben tettetett dühvel odaszól neki, mire Gideon ártatlanul felemeli a kezét.

Közben Jordan a társaság mellett lépked, de csak Reed méltatja némi figyelemre.

Tehát lehet, hogy Jordan mégsem jelent konkurenciát. Nem úgy tűnik, mintha Gidet szemernyit is érdekelné. Istenem, micsoda pasi! A napsugarak, mintha direkt követnék, hogy a leglélegzetelállítóbb hátteret adják neki. Egész nap tudnám...

Hirtelen egy paca úszik a látóterembe.

– Szia, Shea! – köszön a paca. – Ő ki?

A nyakamat nyújtogatva próbálok kinézni a paca mögül, de velem együtt mozdul. Összevont szemöldökkel nézek fel a végzős Aiden Crowley markáns állkapcsára, valamint két talpnyalójára, Dumbra és Dumberre.

– A húgom – veti át Shea a haját a vállán. – Savannah, ő itt Aiden Crowley.

– Igen, tudom. Helló! – Kezet nyújtok, de közben továbbra is Gideont keresem a tekintetemmel. A fenébe, a hülye Aiden miatt el fog menni mellettünk.

Alig tűnik fel, amikor Aiden az ujjai közé veszi az enyéimet, vagy amikor közelebb lép.

– Nahát! A kis Savannah Montgomery felnőtt. Amikor legutóbb láttalak, esküszöm, még volt fogszabályzód, és... Máshogy állt a hajad?

– Elképesztő, mire képes egy hajvasaló és egy kis smink. – A méreggel átítatott édes hang Jordané.

Ledermedek, ahogy megáll előttünk. Rám villantja ijesztő, ragyogó fogú mosolyát, amit elviselek, mert Gideon is megállt.

– Kár, hogy a másodéves szagon nem segít – jegyzi meg Jordan. – Azt még egy jó parfüm sem képes elnyomni.

– Mind voltunk másodévesek – veti oda neki Bailey.

– De Jordannek mindig is rózsaszaga volt, nem igaz? – mondja Aiden.

– *Na persze* – köhögi Gideon a kezébe.

Jordan gyilkos pillantást vet rá, majd belekarol Aidenbe.

– Ha te mondd, Addy.

Addy? Shea felé fordulva felvonom a szemöldököm, aki erre ismét az oldalamba nyomja a könyökét. A francba! Hogy húzzam ki magam méltóságteljesen, ha folyton ezt csinálja? Finoman arrébb lököm, hogy a többiek ne vegyék észre.

Fojtott horkantásra leszek figyelmes. Felnézek, és látom, hogy Gideon felénk mosolyog.

– Látszik, hogy rokonok vagytok – jegyzi meg. – A tesóimra és rám emlékeztettek.

– Hát, igen. Képtelenség velük együtt élni, de az anyád szerint nem is nyírhatod ki őket – borzoló össze a nővérem haját.

– Hagyd abba! – Shea elhessegeti a kezem, és metsző pillantást vet rám.

– Bizony, testvérek. Hát nem ők a legjobbak? – kacsint Gideon.

A szívem majd' felrobban.

– A-a-a legjobbak – hebegem.

Shea felnyög mellettem. Mindenki más vigyorog. Kivéve Jordant.

Ő csak a szemét forgatja, és a karját Gideon könyöke köré fűzi.

– Gyerünk, srácok! – mondja, és elvezeti tőlünk a csapatot. – Fontolgom, hogy bulit rendezek, és azon tűnődtem, segítenétek-e eldönteni, mennyi piára lesz szükségünk. Mondtam már, hogy az apám Kendrick Lamar ügynökével dolgozik? Talán felkérhetnénk, hogy lépjen fel az őszi bálon.

Gideon erre felkapja a fejét.

– Kendrick Lamar? Az csúcs lenne, Jordan.

– Ugye? Olyan érdekes a zenéje...

A beszélgetés többi részét már nem halljuk.

– Tényleg ismeri Kendrick Lamart? – töprengek hangosan.

– Lehet. Ki tudja? – Shea elfordul, és megigazítja a blézere gallérját. – Egész ügyes voltál a végéig. Kérlek, próbálj meg teljes mondatokban beszélni Gideon közelében! Senki sem akar egy idiótával randizni.

Felforrósodik az arcom.

– Kösz, Shea.

Nem foglalkozik a szarkazmusommal, hanem megpaskolja az arcomat.

– Szívesen. Menjünk be!

Megfordulunk, hogy kövessük Jordant és Royalékat. A lépcső aljának oldalán egyedül találjuk Jordant, aki a telefonján pötyög.

Megjegyzés nélkül akarok elsétálni mellette. Szerintem nincs értelme meghúzni az oroszlán bajszát, de Shea megtorpan.

– Szia, Jordan!

Jordan kissé felemeli a fejét. Nem annyira, hogy ránk nézzen, de eléggé, hogy elismerje a jelenlétünket.

– Shea, mondd meg a húgodnak, hogy húzza vissza a nyelvét a szájába. A nyálcsorgatásával teljesen eláztatta Giddy cipőjét.

– Átadom neki – feleli Shea szárazon, majd felvonszol a lépcsőn, még mielőtt valami sértést vághatnék Jordan fejéhez.

– Giddy? – kérdezem hitetlenkedve, amint becsukódik mögöttünk a sulis kapuja.

– Hányinger – ért egyet Shea. – De ez van. Jordan áll itt a táplálék-lánc tetején. Ne szállj vele szembe, különben megkeseríti az életed!

Ászszar Park kezd épp az a rémálomszerű hely lenni, amire számítottam. Beletúrok szögegyenes frizurámba.

Ez a sulis a dél legkitűnőbb családjainak pár száz gyerekével van tele. És a legkitűnőbbek alatt a pénzeseket értem.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

De még itt is van hierarchia. Vannak azok a családok, akiknek olyan régóta van pénzük, hogy senki sem firtatja az eredetét. Aztán vannak az úgazdagok, akiknek a pénze legtöbbször valami kétes helyről való. És vannak az ösztöndíjas diákok, akik vagy be akarnak házasodni a pénzes családokhoz, vagy maguk akarnak újabb úgazdagok lenni. A lényeg, hogy mindenki nagyhal akar lenni, aki meg-
eszi a kishalat.

Már az általános óta ez a helyzet. Azt hiszem, akkor jöttünk rá, hogy különbözünk egymástól az alapján, hogy ki meddig tudja visszavezetni a családfáját a Mayflowerig.

A mi családunknak az iparból lett pénze, Royaléknak meg a bir-
tokaikból. Nem sok nagy múltú gazdag család maradt – legalábbis olyan, aminek tényleg van pénze. Szerintem ezért vannak úgy odáig a lányok a Royal testvérekért. Jól ki lehet velük fényesíteni a családfát.

Én azonban nem ezért vagyok szerelmes Gideon Royalba. És nem is azért, mert lehengerlően néz ki. Nem mintha magas, sötét hajú, szikáran izmos termete lehangoló lenne, de nem erről van szó.

Hanem arról, hogy Gideon Royal, a maga állítólagos hűvös modorával, kedves volt hozzám akkor, amikor a leginkább szükségem volt rá. Sosem fogom elfelejteni azt a pillanatot. Akkor elrabolta a szívemet, ami mindig is az övé lesz.

Most van egy közös évünk, hogy rájöjjenek, hogyan nyerjem el én is a szívét.